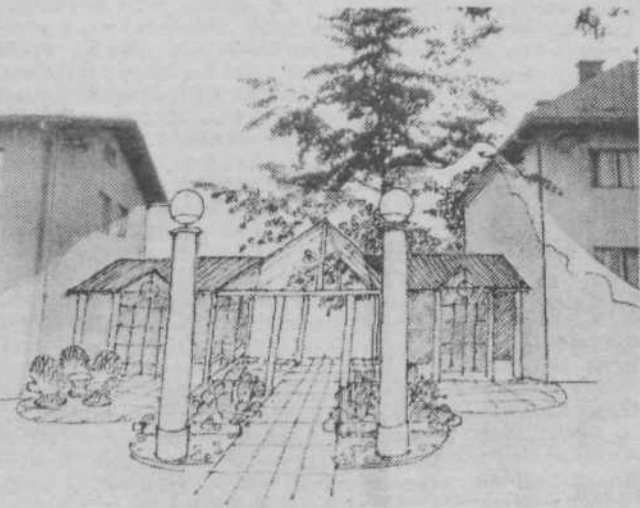

Kako lahko urbanist poživi eno stran Kolodvorske ulice, ki jo obvladujeta obupno dolgočasni socrealistični stavbi bivšega združnega doma in občine? Spodaj je zarisano njegov predlog: arkadični vložek v pasaži z lokali.

Med Kolodvorsko in Taborsko cesto, kjer so zdaj vrtovi, naj bi bil prihodnji center Grosuplje. V programu urejanja, ki ga predvideva Zavod za urbanistično načrtovanje, so trgovski, storitveni in gostinski lokali, kar je prikazano na spodnji skici. Ta pešačka ulica se izteka na Kolodvorsko ulico.

GROS-EX & Co.
Grosuplje

Iščemo sposobnega, ambicioznega, samostojnega in kreativnega

DIREKTORJA,

ki bo soustvarjal firmo z mednarodno obeležbo in široko dejavnostjo. Ponudbe na uredništvo pod šifro

GROSEX.

ABC POMURKA
DO TABOR
Adamičeva 14
722-315

Iščemo več delavcev, ki imajo veselje za delo v gostinstvu:

natakar(ica)

kuhar(ica)

Pismene prijave se zbirajo v kadrovski službi. Zaželeno je, da kandidati pridejo na pogovor.

DA za Slovenijo

Združenje lastnikov razlaščenega premoženja v občini Grosuplje poziva vse svoje člane, simpatizerje in vse razlaščene, da se v nedeljo, 23. dec. 1990, udeležijo vseljidskega glasovanja (plebiscita) in glasujejo za naše domove in za našo zemljo

DA

saj je to da za slovenski narod, to je za vse nas, za naše prednike in naše otroke,

za naš jezik in za našo kulturo,

za naše domove in za našo zemljo

DA

saj je to da za samostojno in neodvisno Slovenijo,

to je za narodno državo, v kateri si bomo sami določali

oblast in zakone, pravice in davke, svobodo in življenje

DA

saj je to da za pravičnost in delavnost,

za poštenost in ustvarjalnost,

za spravo in za popravilo krivice,

za preseganje naše nesamostojne preteklosti

in za polaganje temeljev naše narodne prihodnosti

Za Odbor ZLRP v občini Grosuplje
JAKOB MÜLLER

KAJ DELAJO GROSUPELJSKI URBANISTI

Predlog za bolj mestno podobo Grosuplje

Grosupeljski paviljon v Kolodvorski ulici je vzdignil precej prahu. Reakcija nas je vsekakor presenetila. Sodili smo namreč, da smo Grosuplju pripomogli do najlepšega možnega paviljona tipa kioskov.

Nemara bi občani prišleka sprejeli drugače, če bi pravočasno bili seznanjeni z načrti izvršnega sveta, ki kanijo Kolodvorsko ulico zapreti za motorni promet. Ulica bo torej postala peševa cona, v njej in njenem zaledju pa se bo marsikaj spremenilo.

Zato menimo, da je prav, če povemo kaj več o naših predlogih za ureditev pešačke Kolodvorske ulice – ti vsebujejo še nekaj takšnih in podobnih objektov; malenkost o spremenjeni gospodarski shemi družbe – ta pogojuje porast interesa po gradnji malih poslovalnic – pa še nekaj o tem, kako in čemu naj bi Grosuplje postale bolj mestne.

Zavod za urbanistično načrtovanje je torej dobil nalogo pripraviti podlag za zaprtje Kolodvorske ulice za motorni promet. Takšna naloga ni omejena zgolj na postavitve rožnih korit ob začetku in izteku ceste. V tehničnem smislu pomeni izvedbo zalednih dostopov in dovolov, v našem primeru pa še zagotovitev precejšnjega števila parkirnih mest, ki jih v celotnem pasu ulice izgubimo.

Poleg omenjenega ima pešačka ulica svoj vsebinski pomen. Ta se veže na živahen tok pešev, ki se gibljejo vzdolž peštrne ponudbe vseh vrst trgovin, storitvenih in gostinskih lokalov. To je torej, ulica v kateri lahko marsikaj postorimo, opravimo, srečamo prijatelje in z njimi posedimo ob kavici ali za otroci ob sladoledu, ne da bi nas ob vsem tem ovirali ali ogrožali avtomobili.

Če ob takšnem branju pomislimo na korzo obmorskih mest, si moramo priznati, da se na Kolodvorski ulici malo dogaja. Zgolj posamične klopi med drevesi, lepo oblikovane luči ali koši za odpadke pa k večji živahnosti ne bodo kaj prida pripomogle.

Za cilj si tako postavimo oblikovanje srednje živahne ulice v danem prostorskem kontekstu, s pomočjo dodajanja malih lokalov na način, kakršnega ulica sama omogoča.

Konkretni okolja vsebuje kvaliteten nastavek: primarno navezo Košakovske hiše, lipovega drevo reda in kolodvorja, ter manj kvalitetni ulični obod.

Dispazeri, pretežno stanovanjski jugovzhodni rob je možno dograjevati z novim disperznim elementom – paviljonom, ki se bo ponavljal v sekvencah.

Severozahodni ulični niz po stilu socrealističnih stavbnih blokov pa je možno napraviti bolj konsistenten z arkadičnim vložkom v pasaži med občno in stavbo DPO. V uličnem pasu pred Beograjsko banko smo si zamislili še niz enotno oblikovanih stojnic.

Predlagani novi elementi ulice imajo poleg vnosa novih dejavnosti tudi drugačen smisel. Ta je oblikovalski na nivoju samih objektov – vsi bodo morali biti skrbno arhitektonsko projektirani in orientacijski – oblikovalski na nivoju urejanja ulice.

Trije paviljoni tako označujejo začetke, sredino in iztek ceste, arkadični vložek pa naj bi pasažo v park poudaril, uokviril sekvenco dreves za uličnim prostorom.

Kolodvorska pešačka ulica se izteka v spodnji »poligon« živahnih funkcij v območju železniške postaje. To območje je predmet vzporedne naloge ureditve avtobusne postaje, ki jo tudi obravnavamo. Iz nje bomo izluščili zgolj dve urejevalski komponenti. Obe skupini kostanjev naj bi dobili družbo skupin paviljonskih kioskov v parkovno urejenih otokih. Ti paviljoni bodo, tako kot ulični, enotno oblikovani – leseni v rjavi barvi z pestrejšimi barvnimi vzstavi posamičnih konstruktivnih elementov.

Verjetno vas je kljub najavi presenetilo število novih paviljонов, ki smo jih postavljali po karti naselja, med tem ko so nekateri niso strinjali niti z enim samim.

Vsi ti mali lokali predstavljajo poskus reševanja vlog občanov. Naši prosilci si na takšen način iščejo možnosti preživetja v času, ko izguba zaposlitve ni redkost, pač pa pojav, s katerim bomo

morali v bodoče še kako računati.

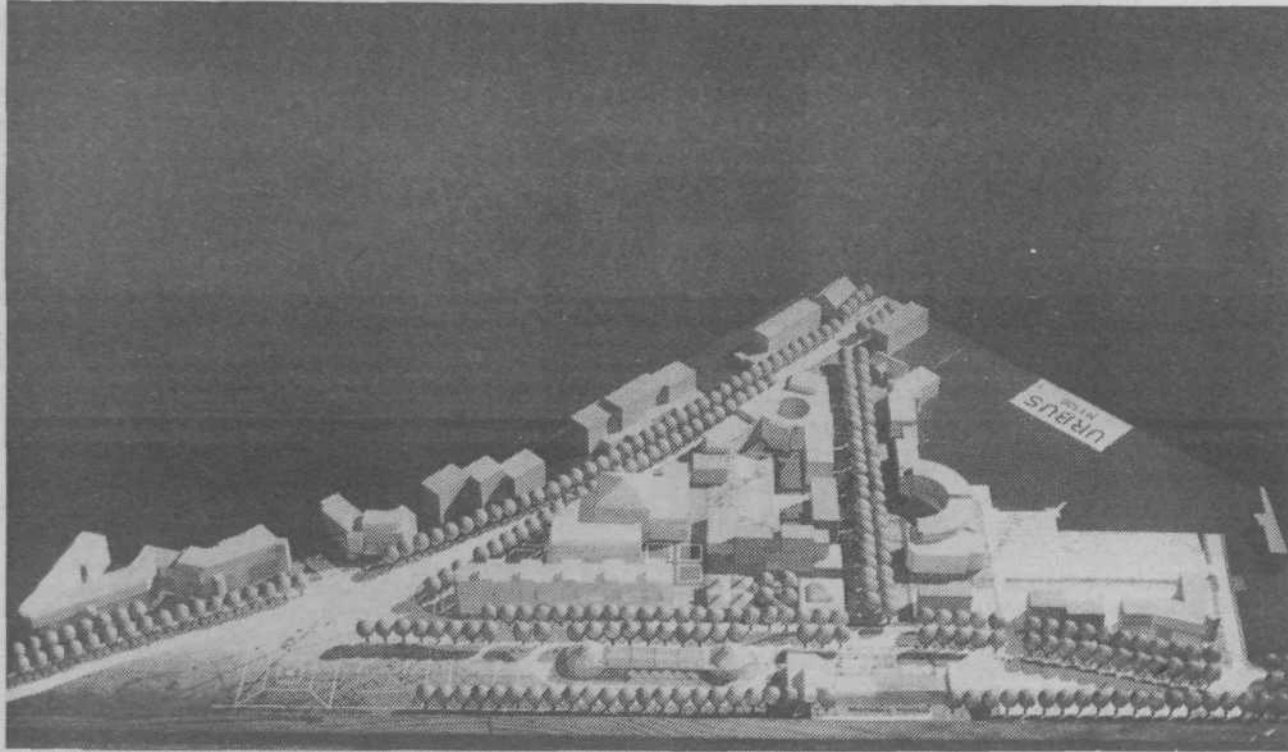
V področju ekonomije, kakor jo razumemo sami, kiosk predstavlja malo, finančno dosegljivo prodajno ali uslužnostno enoto, s pomočjo katere si investitor predvidoma pridobi kapital za nakup ali izgradnjo pravega lokala. Lokal bo predvidoma ostal tu in bo z davčnimi obveznostmi krepil občinsko blaginjo. Kiosk bo hkrati kot prosta konkurenca na trgu postopno vplival na normalizacijo trgovskih marž in drugih odnosov v državni trgovini.

Postavitve paviljонов so začasnega značaja. V prihodnosti se bodo večinoma morali umakniti različnim zgradbam, ki jih predvideva ureditveni načrt, ali drugače – plan bolj mestnega, urejenega in živahnega centra Grosuplje. Bodo torej Grosuplje postale res bolj ali celo popolnoma mestne?

Tega odgovora vam prav gotovo ne moremo dati. Lahko pa sodo, da se bo tudi Grosuplje znašlo v boju z čim uspešnejše umesjanje v novonastajajočem sistemu državne uprave in brez dvoma tudi v boju za učinkovito trženje gospodarskih, trgovskih, turističnih, kulturnih panog. Takrat – torej kar ta hip bi potrebnosti struktura mestnih funkcij naslajali v širšem zaledju bila v dobro korist.

Naselje Grosuplje se bo oblikovalo po pripravljenih izvedbenih urbanističnih načrtih toliko hitro ali počasi, kolikor bodo polne ali prazne občinske in druge blaginje in seveda kolikrtna bo volja občanov.

Do takrat pa želimo, da bodo opisani in tudi nepredstavljeni mali lokali v Kolodvorski ulici, v njenem zaledju in ob Kolodvoru uspešno izpolnili vrzeli v ponudbi in konkurenci, prihranili kakšen dinar ali pot v Ljubljano, če že ne v Avstrijo ali Italijo, in oblikovali nekoliko živahnije šualitve občanov in nastajajoči pešački ulici.

In to je fotografija makete grosupljskega centra po ureditvenem načrtu Zavoda za urbanistično načrtovanje. Spodaj je avtobusna postaja, katere prva faza naj bi šla v realizacijo že v bližnji prihodnosti. Kolodvor poleg nje na levi bo z dograjenim levim in desnim krakom oblikoval trg pred seboj. Vanje bo iztekala pešačka Kolodvorska ulica. Levo od te ulice, že na Adamičevi je predviden nov kulturni center s knjižnico in čitalnico. Na desni je lamela trgovskih, gostinskih in storitvenih lokalov, na vogalu Kolodvorske in Adamičeve pa je nova občina, ki bo končno zbrana v eni stavbi. Izvršni svet občinske skupščine že preverja možnosti za začetek gradnje.

Da, to je bila današnja Kolodvorska cesta v Grosupljem. Sto let bo, kar je lipe ob njej zasadil tedanji župan in delni poslanec Franc Košak. Košaki so zapisani v tukašnje župniške knjige že od leta 1630. Domovali so najprej na hribu, ki mu danes ljudje sicer popularneje pravijo Košakov hrib, potem pa so se preselili k novo zgrajeni znameniti cesti, ki je povezovala Vojno krajino, Karlovac, z deželno Kranjsko, Trstom in se naprej.

Zgradili so hišo, v kateri je danes grosupljska knjižnica in lepa, z mojstrsko obdelanim lesom obdana poročna dvorana. Tudi prva hiša z leve ob Kolodvorski cesti, je bila dom Košakov rodovine. Nasploš so bili Košaki skozi vse generacije, dobrih 350 let, zanimiv rod. Sin tistega Košaka, ki je bil zasadil lipe, je bil znameniti čebelar, ki je svoj med in čebele pošiljal celo na daljino Japonsko, seveda pa tudi po danes tako zaželeni bližnji in daljni Evropi. Poslednji iz rodu grosupejskih Košakov je prof. dr. Karl Košak, ki živi v Ljubljani, matematik in dolgoletni profesor na strojni fakulteti. Eden od šestih univerzitetnih profesorjev, ki jih je Slovenec dalo to naše Grosuplje.

Urbanistični nered je posledica odtrganosti od korenin

Po grobi oceni je Ivančna gorica z zaselki, ki so danes v sklopu naselja od začetka poselitve pa do druge svetovne vojne merila 5,62 hektara.

V obdobju 45-ih let pa se je razširila za 22,12 hektara stanovanjske gradnje, 0,45 hektara centralnih funkcij in 26,75 hektara predelovalne in industrijske proizvodnje – v kvalitetnem kmetijskem prostoru.

V povzetku je slika takšna: Obseg, ki ga naselje dobi v cca 750-ih letih... 5,62 ha

Obseg, za katerega se naselje poveča v 45-ih letih... 49,32 ha

Ekspanzično rast opisane naselja lahko blago označimo z megalomanijo sistema.

Megalomanija sistema se prenese na posamične predstavnike družbe.

Primer: včasih so na primer desetčlanske družine živele na cca 50 do 100 m², danes pa površine štiriclanske družine na podeželju živi – želi živeti na cca 200 do 400 m² površine, seveda vsaka v svoji hiši in seveda vsaka na svoji parceli. Če je le možno na sredini čimvečjega zemljišča in po možnosti na čimlepi, še bolje – osamljeni legi.

Pozidavo opisanih kmetijskih površin lako blago označimo kot lahkonost političnega – gospo-

darskega odločanja. Možnost za lahkonost odločanje temelji na gradnji s tujim denarjem – krediti, s katerimi se otepmo in pod katerimi tone gospodarstvo in naš standard.

Lahko odločanje samo pa je pogojeno s kolektivno, torej nikogaršnje odgovornostjo.

Slika, ki izhaja iz zagornjenih primerov in je refleksija minulega sistema, je precej porazna. Kaže na krizo sistema. Povezanost vsega v en sam mehanizem pokaže posledično krizo duha, ki ga spet blago označimo z neredom v glavah.

Bolj preprosto povedano – vtis, ki ga v naši službi dobimo, je, da ljudje ne vedo več, kaj je lepo, dobro, funkcionalno, v smislu investicije možno ali megaloman- sko, pa da je zdrava kmečka pamet šla na dopust.

Dokaz za zgornjo trditev so reakcije na paviljon v Kolodvorski ulici. S tem paviljonom po našem mnenju ni nič narobe. Tisto, kar je narobe, je sivina, ki ga obdaja. Paviljon v izvorni obliki je tradicionalen objekt izjemno visoke oblikovalske in funkcijske kulture. Je priljubljen element opremljanja parkov in vrtov.

V naših predlogih bo postal del drevo reda, parkovnih ureditev, del pešačke ulice in del ansam-

bla, ki ga bodo tvorili paviljoni s skupino kostanjev ob kolodvoru. Paviljon kot začasni objekt o nadomestil stihijo postavljanja vseh možnih vrst kioskov od pločevinastih, plastičnih in lesenih barak zato, da bo naše okolje lepše.

Kljub temu da vemo, da se vse vrsti po zakonu inercije, želimo verjeti, da se bo sklenjen krog krize razpil in da bo lahkonost politične odločitve nadomestil zrel in odgovoren razum. Presoje ali odločitve pa bodo temeljile na potrebnih oblikah predizobrazbe in izkušnji.

Naša razmišljanja bomo sklenili s pripodobno: Vsi smo na isti ladji. Ta ladja je rahlo naseljena in nemara si vsi želimo temu odpo-moči.

Imamo konkreten predlog za reševalno akcijo:

Kakor je red na ladjah, tako predlagamo, da si tudi mi, državljani Slovenije ali občani Grosuplje razdelimo svoje vloge – vsakdo naj odgovorno in po najboljših močeh opravlja SVOJE delo, pa bomo nemara našo ladjo izvikli iz različnih oblik balkanizmov bliže Evropi.

Oba članka je prispeval ZA-VOD ZA URBANISTIČNO NAČRTOVANJE.

INOVATOR LETA

Udomačil je energijo vetra

Franci Ahlin, 35-letni Grosupeljčan, podpredsednik našega izvršnega sveta z diplomom ekonomista, ki se je izpopolnjeval v SZ in Nemčiji, je ob letošnjem občinskem prazniku prejel priznanje Inovator leta. Kljub temu, da ima malo časa, ima veliko konjčkov, prvi pa je patentirana električna centrala na veter.

Na kmetiji pri Ahlinovih tudi za štiri otroke ni bilo dosti časa za lenarjenje. Petletni Franci je že prijel za metlo in pometal dvorišče pa še marsikaj je znal spretno opraviti. Hitro se je pokazalo, da ga vleče k elektriki. Vedno je nekaj čaral, spajkal, preskušal, tudi take prijatelje je našel. Toda za najstarejšega v družini ni bilo denarja, da bi ga usmerili na elektro fakulteto. Starši so lahko o univerzitetni izobrazbi otrok kvečjemu sanjali. Pač pa je imel Franci strica, ki je bil šef v trgovini z železnino in tako se je fantova pot samodejno začela med trgovci. Toda trmast, kot je bil, ni vrgele puške v koruzo. Po srednji šoli je bil kmalu na ekonomski fakulteti.

Na elektriko pa ni pozabil, čeprav bi ga bilo nekoč, ko je na svoji improvizirani stikalni plošči nepravilno izbral napačno vtičnico – tisto za 220 V, namesto ono za poslušanje in oddajanje na kratkih radijskih valovih – skoraj ubilo. Samo po srečnem naključju, da se je tisti trenutek prevrnil stol, na katerem je sedel, se ima zahvaliti, da je še danes živ. In da je podpredsednik grosupejskega izvršnega sveta.

Vsak bo rekel – zahvaliti za tak položaj se mora kvečjemu kateri od strank. Toda Franci Ahlin prisega na svoje nadstrankarstvo; nikoli ni pripadal nobeni stranki.

Poslej ima manj časa za svojega konjička, izumiteljstvo na polju elektrike. Za svojo elektronsko vodeno enosmerno vetrno centralo je bil za občinski praznik nagrajen s priznanjem Inovator leta, izum pa je dobil tudi brotni grb mesta Celje na letošnjem mednarodnem obrtnem sejmu. S svojo vetrno centralo bi ta hip lahko ogreval prostor, velik 25 kvadratnih metrov, in hkrati tudi 300 litrov sanitarne vode. Načrtu je pa še vrsto izboljšav: vendar pravi, da bi rad prej k sodelovanju povabil strokovnjaka za transmisijo in hidravlični zavorni sistem.

Njegova vetrnica, ki je vrh je klenega stolpa zbujala radovednost tistih, ki hodijo po okolici Elektro Grosuplje, pa ni vse, s čimer se rad ukvarja Franci Ahlin. Gore so njegova ljubezen, čeprav se jim je zadnja tri leta od srca rad odrekal – saj je bila tu nova družinska članica, premajhni nog, da bi šli lahko višje od Smarne gore. Nadomestilo je našel v sveže ustanovljenem grosupeljskem klubu Albatros, v katerem so se zbrali trije navdušenci za letenje z motornim zmajem. Franci Ahlin tako ali drugače torej ne more brez vetra! B. P.

Ob izgradnji avtobusne postaje bo treba urediti okolico obeh postaj. Območje železniške postaje krasijo skupine kostanjev, okolica pa je neurejena. Do tedaj, ko bo dovolj denarja za izgradnjo novih objektov na tem prostoru, je za predvidel ureditev s skupino paviljonskih kioskov, kar lahko vidimo tudi na ilustrativni skici arhitekta Jelke Tušar.

Elektronsko vodena enosmerna vetrna centrala EOL – 2000 AG

Enosmerna vetrna centrala EOL – 2000 AG je kombinacija alternatorja in generatorja. Vodena je popolnoma samodejno z elektronskim krmilnim vezjem (zaščiten po Zveznem zavodu za patente P-1518/90). Primerna je za osamele objekte v gorah in na otokih ter povsod tam, kjer ni električne energije in je dovolj vetra. Vso pridobljeno električno energijo uporabnik porabi sam. Sistem ni paralelna narava, kar pomeni, da ni kompatibilen s klasičnim električnim omrežjem. Gre za povsem samostojno enoto. Generator ogreva sanitarno vodo ali prostor, alternator pa skrbi, da so akumulatorji vedno dovolj polni. Električno energijo iz akumulatorjev uporabljamo za razsvetljavo 12 V ali 24 V, TV, radio in tako dalje. Nosilni stolp je ozemljen. Za morebitno prenapetost v dovodnih žicah pa skrbi specialni strelovodni filter.

KARAKTERISTIKE CENTRALE EOL 2000 AG

Vetrno kolo	
št. lopatic	3, les-poliester
premer	4,2 m
potenc. moč pri 10 m/s	3,8 kW
proizv. energija pri 10 m/s max	2,5 kW
Enosmerni generator s stal. magneti	
moč teža	110 V /do 1850 W 46 kg
s pomočjo grelca ogreva sanitarno vodo in s pomočjo konvekc. peči ogreva prostor	110 V/1850 W 110 V/1850 W
Alternator	
karakteristika namen	28 V/27 Ah polni dva akumulatorja a 12 V/100 Ah
uporaba	razsvetljava 12 V ali 24 V, TVm radio itd.
Stolp piramidaste oblike	
višina skupna teža	10 m 500 kg cca

